

Algemene introductie

Introductie bij een keuze uit: Psalmen, Gebeden in de 21ste eeuw
door Pieter Bos

Oudtestamentische psalmen worden uitgebeden vanuit nieuwtestamentisch en eigentijds weten en eindtijdperspectief.

De motivatie hiertoe is gegroeid door het opnieuw lezen van de psalmen en het verlangen om God te aanbidden met de overgave en intensiteit er van, maar met woorden en vanuit kennis en omstandigheden van nu.

Het zijn gebeden en in zekere zin ook “leerdichten van een voorbidder”, die naar zijn aard tast naar de geschiedenis die God maakt met naties en steden.

Codering: Bij het oorspronkelijke psalmnummer is 2000 opgeteld: Gebed 2104 betekent dus: “21ste eeuws gebed naar psalm 104”. Bij samengestelde “gebeden” zijn de oorspronkelijke psalmnummers verwerkt. *In de rechterkantlijn van het “gebed” is tussen haakjes aangegeven waar de lezer is t.o.v. de oorspronkelijke psalm in de NBG-vertaling.*

Het nummer tussen haakjes duidt op de volgorde van ontstaan.

Gebed 2137 (46)

Verlangen naar Jeruzalem

Van New York tot Kaapstad, van Siberië tot Chili, ergens in de diaspora waren we ondergedoken, bivakkeerden wij, groeiden Joodse buurten, bouwden we iets op van een bestaan, maar zeiden we bij elke Soekot: “Volgend jaar in Jeruzalem”.

(vs 1)

We vierden sabbat, gingen naar de synagoge, lazen uit de wetsrol. Maar we werden bekeken als sekte, mochten bestaan als culturele minderheid, als niet serieus te nemen subcultuur, als onaangepaste allochtonen.

Weliswaar vroeg men ons om een culturele bijdrage, als legitimatie voor onze aanwezigheid, maar vooroordelen broedden, antisemitisme smeulde, woede werd op ons afgereageerd; haat mocht tieren, zelfs bloed vloeien.

(vs 2-3)

Hoe kunnen we nu een culturele bijdrage leveren? Wat begrijpt men van onze geschiedenis, voelt men van onze pijn? Hoe kunnen we ooit de “vreugde der wet” overdragen, hoe onze bestemming uitleggen? Nog erger: we worden zo in beslag genomen door overleven dat de herinnering aan Zion slijt, dat de hartstocht over onze bestemming taant, ons verlangen naar Jeruzalem verschaalt, de kracht van onze identiteit verzwakt.

God, nee, laat dat niet gebeuren. Beter de synagoge verwoest dan dat we de wet niet gedenken, beter discriminatie dan dat we Jeruzalem zouden vergeten, beter antisemitisme dan assimilatie.

(vs 4-6)

God, nee, beter U als heilige God, die straft, ons en die ons verdrukken, dan dat U uw plan met Jeruzalem zou opgeven.

Beter te vallen in de hand van de levende God dan te zijn overgeleverd aan machts politici en antisemieten.

Luister, allen die olie kopen met onrecht, die economische vrede stellen boven Gods vrede, die Mohammed verheffen boven de Messias, Moeder Aarde boven zijn geliefde Jonkvrouw Dochter Jeruzalem, verpletterend en baanbrekend zal Gods doorbraak blijken, van onomstreden gerechtigheid.

(vs 7-9, Jes 10:22)